

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Jacob siue isr[ae]l patriarcha. Cap[itulum]. xciiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

acceptis: et patri isaac allatis cum ipm minime cognovisset de cibis comedit: et palpato illo putans esau: iacob postmodum bñdixit. Egresso igit̄ iacob venit esau: et cibos patri traxit ac bisctionē petiit. Quo audito expauit isaac vobis metu stupore: et in hac etraxi vidi in spū ut ast comestor a dñis factū esse: et significationē pie frandis itellexit: et id nō irascens qđ fecerat cōfirmanuit. In h̄ aut̄ facto: vt ait Greg. nō peccauit iacob nec p fraudē bñdictionē p̄mogenitus re surripuit: sed sibi debitā accepit: quā alias p̄lētis edutio a fratre cōparauit. Nec falso dixit p̄i se esse esau: qz erat ip̄e nō persona sed primo geniture dignitate: sicut iohannes helias nō natura sed virtute. Benedictus est autē: non s̄m intentionē patris que ad esau erat: sed s̄m virtute verborū que p̄ferebat. Sicut ep̄us qui ordinauit clericū alienū: quē credidit esse suū: et tamē vere cū ordinatus. ¶ Super uitia uarem isaac post natos esau: et iacob annis. cxx. Et sic annorū. clxx. senex et plenus dierum mortuus est. Et sepelierunt eū filii sui in sepulchro paterno: quod est in hebron in spelunca duplicitate: de qua dicit̄ ē superius. Illece et libro gen. a cap. xxv. vsc̄ ad. xxviii. et ex dicit̄ h̄leronymi: ioseph; et comestoris: atqz et chronicis guilelini.

¶ De sancta Rebecca.

Rebecca filia bathuelis f̄i. Nachor: fratr̄ israhel et isaac nept̄ ex auſculo p̄genita: eidē isaac in uxore diuina dispensatione q̄sita fuit: vt superius in gestis abrahe p̄tineat. Iudec mul to tēpore steriliſ duos postmodum geminos edidit natos: esau vīc̄ et iacob. Et qz naturale est: vt mater sp̄ pdiligt: quē p̄ min⁹ amat. Rebeca iacob predilexit: quē isaac respectu esau quo dāmodo cōtēpit. Et de matris cōſilio ac p̄dētia ſūma adhibita caurela minor maioris bñdictionē accepit: vt superius dicit̄ ē. Eadēqz cir cūſpectiōe iacob ab esau ira ſaluatoris: dū ip̄z ad t̄pus ad labā auſculū ſuū et ip̄ius rebecca ger manū i mesopotamia trāſmisit: vt mortē euaderet: quā ſibi fuerat esau cōminat. Quo apō la bā cōnozare p̄ annos. xx. vt diceat: anteqz inde redire: rebeccam decessisse creditur: quo autē ip̄e: vel quō scripture te Xu filiō preferitur: De sc̄o Jacob ſiu isrl̄ patriarcha. La. xciiij.

Iacob qui et isrl̄ patriarcha ſſac filius: et ip̄e sancto patrū catalogo ſcriptus ecclesiastici. Iliiij. anno patris. lx. cū esau conge nir̄ est. Hic poſtqz fratr̄is bñdictionem diuina dispensatiōe ſurripuit: vt ſupra p̄m dicit̄ est: a fratre exoīus: de

Tertius

confiſto marris ad laban anūculum ſuum in mesopotamia confugit: vbi in ſtūre ſupta lu zam dormiens: ſcalam e terra ad celū erector: per quam angelis ascendebant: et descendebat: vidit: et dominum ſummitati ſcale immixum ſibi terram et benedictionem ſeminis p̄mifrentē audiuit. Perueniens autē ad laban. xiiij. eidez annis. ex duabus filiab̄ ſuis lia et rachele ſeruuit. Euz eis laban cū iacob p̄p̄giffet: vt ſibi vii. anni pro filia ſua minore rachele: quaz ipſe amabat ſeruaret. Et completo ſeruicio. vii. annorū: iacob uxore ſuaz expereret: labā nupr̄is celebratis noctu ſiam filia ſuam maiores in thalamo collocauit: cui ancillam zephiam tradidit: cum qua iacob rachelem arbitrans nocte dor mivit. Eum autem maneliam cognovisset: et de hoc ſocero conqueſtus eſſet: excuauit ſe labā: nō eſſe de moe patrie: et minores filie ante maiores nupr̄is traderetur. Promiſit quoqz ſibi poſt. vii. dies rachele daturū: et ſic iacob utrāqz ſororē habiturū pro ſeruicio. vii. allorū annorū futuroqz quo ſibi ſeruire debuiffet: completaqz hebdomada eidē rachelem tradidit: cui ancilla balaan nomine dedit: iacob quoqz ſorero. vii. alijs annis pro lia iam obtenta ſeruauit. ¶ Benuit quoqz iacob. xij. filios ex uxoribus et earum ancillis. Ex lia habuit Ruben: symeon: leut: iudam: et isachar: et zabilon: et yacob: filiam nomine dinā. Ex ancilla lie zephia: gad: et afer. Et ancilla rachelis baladā: et neptalm. Extra chele ioseph: et bētām. Finitio. xiiij. annis ſeruiti pro uxoribus ſuis iacob et laban diſcedere voluit: ſed laban adhuc ipſo requirente pro alio ſeptem ſeruicio Jacob remansit: poſtulauitqz iacob pro p̄cio quicquid naſceret variis coloris et gregibus: quos paſcebat: quod annuente labani iacob nouam nature ſtropham commentatus: cōtra naturam arte naturali pugnauit: virgas ſclicet varias in carnalibus po nens: et in feruore dei dū ad potandū anide pecora pergerent: et accederentur ad coitū oves et capras ascendi faciens: vt tales fetus cōcipe rent: quales umbras arerū et hircorū ſupra ſe ascendentium in aquis conſpercerent. Varius enim erat color umbrarū: ſicqz multitudine agnorum et hedorum variū coloris naſcentiū: iacob ultra modum diſtatuſ est. ¶ Jacob igit̄ ioseph nato cōpletis annis. xx. apud labā: nec valens vigiliū p̄imū perficere propter nequitiā laban: qui mercede eius plures mutauerat: cū uxoribus et filiis et ſubſtantia ſua clā diſceſſit. Quē laban iratus perſecutus eſt cū cognatis et amicis: ſed ipm dño cohibente: ne iacob noce ret: initio ſecum federe reuerſus eſt in pace ſiliab̄ et nepotibus deoſculatis. ¶ Jacob nō cept̄ ſter pages angelos dei cōforrātes ſe: et fratr̄is ſui esau irā: quē valde timebat: obuios habuit: et aī aurorā cū ſibi apparetē āgelo lucra dimicauit: qz et eī ſemoria ſenuū tergit̄: et statu

De sanctis in mense februario occurribus Folio. ix.

emarcuit: et nomen israel imposuit: atque quod contra fratrem inquietus stareret: eidem predixit. Jacob vero ad placandum animum fratris munera sibi pernuncios misit: ipse autem subsequens filios et uxores ac familiam et iumenta in duas turmas divisit. Cum esau cum quadringentis armatis occursero: et munera eius recusans: ipsi cum uxorisbus et filiis suis amabiliter cum amplectu et osculo ac fletu suscepit: et in seyr reuersus est. ¶ Trasacto vero iordanus Jacob habitant in agro siche: quem emit a rege emor. Et tunc dina filia eius egressa ut mulieres regios videret: corrupta est a siche filio emor. Quia postmodum in coniugio petens: Symeon et leui dolose egerunt: ut filius emor cuius patre et populo iuxta ipsorum ritum circuiciderentur: afferentes se sorore incircuicato homini copulare non posse: quod si faceret: nendum dinam filio regis punierunt tradere: sed etiam cum coram populo connubia co-federare. Cum autem omnes mares circumcidit fuissent: et pre dolore incisionis tertio die in lectis sacerdoti. Symeon et leui arietis gladiis urbem aggressi sunt: cisticisq; maribus interfectis cetera diripiuerunt. Unde teritus Jacob propter incolas terre: sed confortatus a deo recessit. Perueniensq; berhel edificauit almare: et iuxta id quod prius in itinere mesopotamie domino voverat: ibidem obtrulit holocaustum. Egressus igitur Jacob de berhel venit verno tempore ad terras que dicit effratam. I. berylem. Ibique cum rachele filium peperisset: et pre dolore partus moreretur: vocauit eum benomium. I. filius doloris. Pater vero vocauit eum beniamin. I. filius dexterae. Ibique rachele sepulta: Jacob puenit ad terram chanae. Et cum esset anno: xxx. patrem suum Isaac mortuum sepelivit. Erat autem Jacob annorum: xxi. quando genuit Ioseph. Et cum esset Ioseph annorum: xxix. Jacob descendit in egyptum in animabus. Ixx. qui tunc erat annorum: vt in proximo dicatur. Qui post ea visit in egypto annis: xxxii. Et sic Jacob annorum: xlvi. videns appropinquare obitum suum vocauit Ioseph filium suum adiurans eum ut ipso sepeliret: ubi abraham sepultus fuerat. Conuocatis autem omnibus filiis suis benedixit eis ac prophetice multaventura predictis de divisione terre promissionis ad litteram: et de futuro statu duodecim tribu: aperiisse autem de viro christi aduentu. Et post hec in pace dormiuerunt: quae filii assumentes portauerunt in hebron: et ibi eundem sepelierunt cum patribus suis. Hoc et Benesi a. c. xxviii. usque ad. xxxvii. et ex aliis libris quibus supra.

¶ De sancta Rachele.

Lap. xciv.

Rachel filia Laban filii baruelis filii nachor fratris abrahe et Jacob nepitis et auisculo precreata in uxore Jacob divina dispensatione a patre tra-

dita est. Pro qua ut supra protime dictum est.^{la} cob laban seruierat septem annis. Et videbatur sibi dies pauci pre amoris magnitudine q; ipsas adamauit. Nam soror etiam quasi coactus accepto. Quia tam die instituta exigit ut minus accepti in aliquo subleuentur. Tidens deus Jacob rachele prediligeret: ea multo tempore sterilitate donauit: illa autem multis filiis fecidauit. Cum autem contemplatione filiorum amor licet sororis dilectionis adequatus esset in Jacob: tunc et rachel parere cepit. Peperitque primum Ioseph Jacob et in anno etatis agentis: ut scilicet Iosephus tradidit. Post quem annis duodecim genuit Beniamin et in puerperio decessit: quia Jacob in effrata quod est berylem ubi et filium pepererat: sepelivit: et titulus eius descriptionis desuper apposuit. Præfate tres sanctissime matres: scilicet sara: rebecca: et rachel in multis sacre scripture locis commemorantur: et earum celebris sanctitas recolitur. Specialiter autem petrus in prima epistola. c. iii. de sanctitate sare mentionem facit: Quis et cerebras commendare in genere videat: propter quod merito in sanctarum mulierum catalogo describuntur: que tantorum virorum coniuges et facrorum filiorum meruerunt esse genitrices. Iosephus etiam eas inter sanctas hebreorum matres: uno pre ceteris commemorat. Nec omnia unde supra collecta sunt.

¶ De sanctis duodecim patriarchis filiis Jacob.

Lap. xcvi.

Duodecim patriarchi filii filii Jacob: a quibus tribus Israel descenderunt: ab eodem ex duabus enim uxorisbus: rachele et lia: et duabus ancillis zelpha et bala progeniti fuerunt: quorum nomina hec sunt: ruben: symeon: leut: iudas: isachar: zebulon: gad: aser: dan: neptalin: Ioseph: et Beniamin. His enim in sanctorum numero ponendos inducuntur: non solum paterna sanctissima merita: quorum illi imitatores fuisse creduntur: sed etiam eorum in multitudinem filiorum Israel innumera generatio diffusa. Quod ut ipsorum sanctitas plenus innoteat ex omni tribu eorum duodecim initia signatorum in apocalypsi describuntur: ut sic ex electis filiis parentes eorum sancti comprehenduntur. Excepta sola tribu dan: que ideo in novo testamento repellit: non ex villa progenitoris culpa: sed quia ex ea christo contrarius antichristus nasciturus dictum. Verum et si ex eisdem patriarchis aliqui peccauerint in aliquo: ut pote ruben qui patris concubina abusus est: vel forsan oes quando Ioseph sustulit in egypto vendiderunt: pie creditur eorum culpas ante mortem per pentecostem fuisse deleras: ut patrum vestigia imitantes omnes ex hac luce sine delicto migraret. Confirmatur etiam hec opinio ex duodecim testamento iporum: que in hebreorum codicibus reperta nuper.

h. liii